Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

دکتاب پېژندنه

دکتاب نوم ::: مینه مروره شوه

شاعر ::: عبدالقادرمجرم

خپرونکی ::: هیواد ادبي یون

دچاپ کتابونو شمېر ::: (۵۰۰)

کمپوز ::: شاعرخپله

دپښتیې انځور ::: شاعرخپله

چاپ کال ::: 2012 م

هیواد ادبي یون کلاسیف الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

د دې دوارو پر پښتو مېئنومشرانو لکه

عبدالخالق مندوخېل صاحب

ډېټېي سکتېري هیلتهٔ کوټه

او

جلال الرحمن شرصاحب

د کندهاراوسېدونکی چې په نه دید اونه

شناخت يې زما د دې کتاب مالي لګښت

پرخپلواوږو واخیست ......

عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

- محمدنعیم ازاد صاحب
- حافظ کلیم الله حنفی صاحب
- علږي محمد سباؤن صاحب
- امیرمحمدلیکوال
- واجدتړی
- نقیب الله افغان
- عنایت الله اولس مل
- محمدصابر روښان
- سنګریارجوګیزی
- محمداعظیم کاکړصاحب
- عبدالرزاق پښتون
- کامرېډ محمدابراهیم موسیٰ زی
- عبدالقاهر،ډي ایچ او افس کلاسیف الله

چي هروخت یې راسره مینه کړی ده ..

مجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترون

دهغه ستړي په نامه چي زما

د نيمګړي ژوند همسفر دی

عبدالقادر مجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

"د مروري میني د شعر انځور"

زه فکر کوم چي د کتاب سریزه د کتاب پېژندني پیلامه ګڼل کیږي. چي له لوستونکي سره مرسته وکاندي. او ځیني داسي غوټي ورته و سپړلای شي چي د لیکوال په اند لوستونکي له ستونزو سره مخامخ نه شي. په ځانګړي ډول په شعر کي داسي ښوارخیزه کیفیت یا ځرنګوالی دیوه شعر په لوستلو سره کله کله رامنځ ته شي. چي پرته له شاعر څخه د هغه په اړه پریکنده خبره څوك نه شي کولای. خو بیا هم خپل مطلب ورځني تر لاسه کولای شي.

په شعر کي د شاعر موندل که دومره ګران کارنه بریښي نو دومره اسان هم نه دی. که څه هم د شعر په هنداره کي کتل خو د شاعر څهره له ورایه ځرګندوي خو د شاعر د زړه خبري ته رسېدل بیا هم ژوري ځیر کتني ته اړتیا لري. او د شعر ځیر کتنه یا د هغه تل(ژورو) ته رسېدل د شعر پوهني ژور استعداد ځیر کتیا او د فکر غوپې غواړي. چي د شعر ژوروته لوستونکی ورکوز کاندي. او د شعر په دریاب زړه کي ګوهر وموندلای شي. د ښاغلي عبدالقادر مجرم شعر هم په خپل ځان کي یوه دنیا لري . خو ساده ژبه یې ځانګړتیاده چي هېڅ پېچلتیا نه لري . او لوستونکي یې د شعر د دنیا سیل نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستړي کوي . ديوه ډېر درانه پوهاند کره خبره چي دمتن تر ټولو دپام وړکمزوري داوي . چي سپړني يا شرحه ته اړتيا ولري . د ښاغلي مجرم شعر له دې کمزورۍ بې برخي دی. او دغه هنري ځانګړتيا يې د ډاډ وړ ده.

دا خبره وخت لاپوهانو اثلې او جوته کړې ده . چي شعردنورو هنرونو په څنګ کي يو هنر دی . لکه څنګه چي يو پڼۍ جوړوونکی (مجسمه ساز) هنر مند په يوه کاڼي کي په هنري مينه اوتوان د يو چاڅهره جوړوي . او زړه يې پر خپله پنځونه (تخليق)باندي له خپلي هنري چينې څخه د ډاډ په اوبو ځان او بولاۍ شي . نو ځير کتونکی په کاڼي کي له جوړي کړل شوي څهرې څخه د هنرمند د زړه خبره رابر سېره کولاۍ او جوتولاۍ شي، ځيرکتونکی انځوريز هنر په ژور کاته تلي، او بيا يې ارزښت او مرام ټاکي که هنر مند د کاڼي په زړه کي د يوې پېغلي څهره رغولې وي ځيرکتونکی پوهيږي چي هنر مند له څه سره مينه لري . او که د هنر مند په هنري ګوتو په کاڼي کي د بودا يا بوډا پڼۍ رغول شوی وي، ځيرکتونکی ترې جوتولاۍ شي . چي د رغوونکي د زړه ميلان کوم لوري ته دی . شعر هم دومره توان لري . چي د شاعر د زړه خبره انځور کړي . د خپل محبوب کاڼي زړه ته لاره جوړه کړي او د شعر په شاباز(مضراب) يې د زړه درباب پر تارونوباندي د ميني نغمه سور کاندي . او په دغه زمزمه او ګوڼېدلو سره دومره وس

(c) ketabton.com: The Digital Library

لري . چي د مېئن زړه هيلي ژوندۍ وساتلای شي .
اولوستونکی ترې د شاعر څهره او ځيرکتونکی يې د زړه تر
خبري پوري رسېدلای شي ښاغلی عبدالقادر مجرم هم د ژوند
دنړۍ له هغو لارويانو څخه دی . چي د خپل زړه د رڼغ د
رسولو لپاره يې د شعر لاره غوره کړې او تر خپله وسه پوري
يې په دې لاره کي بريالي ګامونه اخستي دي . په ډېر لوی زړه
يې د خپلي محبوبې په مخ کي دا ژمنه کړې او ځان يې
مسئول ګڼلی دی چي.

لڅـــومـــه ورځ که نه ووزه مجرم يمه

ستا ذکر به زما په هر مضمون کي وي

دښاغلي مجرم په شعر لوستلو لوستونکي په ښه ډول د شاعر
مينه (محبوبه) جوتولای شي . چي د شاعر مينه د هغه خپله
پښتني ټولنه ده . چي د ژوند چاپېريال يې ډېر ځوروونکی
دی، بې اجله مرګونی چاپېريال پرکنډواله شوي وطن باندي
په خوره شوې تياره کي وېروونکي ږغونه چېري چي د هر
وګړي پر مخ بله بڼه پرته وي، د زړونو په کور کي دوير
پرکمبله د ميني او عاطفې پاتا اخستله کيږي . په يو داسي
چاپېريال کي د ميني ستايل او د ژوند نغمه ژغول چي رښتيا
هم په کنډواله کي د پاتي دروازې زنځير شرنګول ښکاري .
چي له مقابل لوري څخه دږغ نه ځوابېدل يې سړی نهيلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي . خو د ښاغلي مجرم مینه په داسي تر هېدونکي چاپېریال کي هم نهیلیو ته غاړه نه ږدي . د ژوندانه د هیلو نیالګي دزړه په وینو ساتي . روزنه يې کوي او غوړېدلي ژوند ته يې انتظار باسي . او په دې هيله دی چي .

مجرم ه مېش په دې مجرم يمه زه

يو وخت به دا نهال شي لويې درخته

د شاعر فکر د ټولني مهالنیز چاپېریال له ځانه سره ساتلی او د ژوند لوړو ژورو او سترو ستومانیو ته يې ځرك دی . خیال يې دیوه سپېڅلي مئين غوندي د خپلي میني د ښه ژوند جوړولو خوبونه ویني . چي مینه يې د هیلو په ګړندی ساتلو کي مرستندویه ده.

بشپړه پېړی ته رسیږي، چي زموږ له خپل وجود څخه دراتروړل شوي برخي د شاعر ذهن د ښکېلاك او ځپېښناك سره په مبارزه یا مقاومت کي بوخت پاته شوی او ګړندی رول يې لرلی دی . چي ډېره برخه يې د خدايي خدمتګار غورځنګ راپنځوونکی ذهن رغوي . چي د ژوند د دې تړلي مکتب وریې پرېښتو شعر پرانیست، او له کبله يې ګڼ شمېر شاعرانو د ټولنیز ژوند په هراړ خیزه ځرګندونه او یا دونه سره د پښتني ټولني فکري بهیر دراویښېدو او د ژوند لاري د ځلولو سره د ټول پښتون افغان د يو والي دریغ توان هم و

(c) ketabton.com: The Digital Library

موند. او د پښتون د ټولنيز ژوند د غوښتني د بهير د زړه ړغ يې په ډېره ښه توګه په هم دې ښوونځي کي تدريس او داولس د سيال ژوند لارښود وګرزاوه چي د اولس د فکر پر دښته يې د خپلواکۍ دايښې نيالګي ډېره په زړه پوري پالنه اوروزنه وکړه. او شعر خپل ارزښت په ټولنيز فکر رغولو کي جوت کړی، ښاغلی شاعر مجرم هم د دغه لاري لاروی دی . چي د خپل شعر پر ورغوي يې د ټولنيز ژوند د هيلو ځلنده ډيوې را اخستي چي د نهيليو په تياره کي د ژوند دلوري څرك ورکوي . د هيواد تېر شوي سترسړي (شخصيت) علامه جمال الدين افغان د ژبي د ارزښت په اړه ويلي دي . چي د ملت د پايښت دپاره ژبه ترمذهب لوی اساس اوبنياد دی، نو شعر هم د نورو ادبي اصنافو په څېر وژبه ته په ادبي واك وربخښلو او غوړولو کي درنه او په زړه پوري برخه لري . لکه له زړونو څخه چي دزنګ لېري کېدوتوان لري . هم دغه راز د ملت او ټولني دودانۍ دغه اساسي ستن يا "تمبه" ژبه، د وخت له زنګونو او ښرو څخه ژغورلې ساتي، ښاغلی مجرم هم د ټولني پام د ژبي د هېرېدو او زموږ د بې پامۍ لورته را اړوي . او د ژبي په ارزښت يې د خبرتيا خپله فريضه تر سره کوي . ولي چي د خپلي دندي احساس درلودل او له هغې عهدې څخه دوتلو امکان نه درلودل، يو اذيت ناکه يا دردوونکی څرنګوالی وي چي ښاغلی سليم راز صاحب يې څه داسي څرګندوي چي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د احساس له اذيته

زه لمحه لمحه قتليږم

ښاغلی قادر مجرم هم په دغسي چاپېريال کي خپله ټولنه ته داسي پېغور ورکوي :

موږ خو د نورو زده کولې ژبي

د خپلي ژبي ه ـږېدل لفظونه

په پښتو شعر کي داسي پېغورونه ډېر اورېد ژوندلري، چي د پښتو پلار خوشال خان بابا هم دا ګيله کړې چي :

لـه تـازي ژبـه ه ـر ګـوره ښه ده

فارسي هم ډېره په خوند خوږه ده

چايي پـلولـه م ـخ ـه وانـه خست

پـښتـو لا ه ـسي بـ ـکره پرته ده

د بابا د زړه ږغ او د خپلي ژبي سره مينه وموږ ته د ملت او ټولني په ژوندکي د ژبي ارزښت راپه ګوته کوي . چي د پوهي او ادبي واك څښتنه ژبه د ژوند بار پروړو تر هره وخته او هره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځایه پوري ورړلای شي . بابا د نورو ژبو پر خوښولو برسېره په خپله ژبه ویاړ کوي او وایي چي :

پـارسي شـعـر مـي هـم زده سلیقه لرم د دواړو

په پښتو کي شعر وایم هر څوك خپل لري ښاغلي

پېغور د "پريږ غور" لنډون دی . پېغور هغه وخت چاته ورکول کیږي چي خبره د غور ورږوي . او هغه ته پريږ د غور کولو لپاره ویل کیږي . وټولنه ته دغه دژبي د هېرېدو پېغور ډېرو شاعرانو ورکړی دی . چي بیا ډېرودرنو مشرانو داولس د پوهولو وسیله ورځني جوړه کړې لکه محمد ګل خان مومند بابا چي په هره غونډه اوناسته کي به يې په دې شعر د ټولني احساسات راپارول، او پام به يې ژبي ته را اړاوه . چي :

د بل ژبه زده کول که لوی کمال دی

خـپلـه ژبـه هېـرول بې کمالي ده

پر داسي وړ پېغورونو برسېره چي د ټولني پام يې دې اساسي ارزښت ته راګرزولی دی . او خپل ضمیر يې د ټولني په خیر کولو سره ډاډه کړی او خپله ادبي دنده يې تر خپله وسه پوري تر سره کړې ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښاغلي مجرم په شاعري کې د ننني پښتني ټولني ژوند چي کوموبدمرغيو او ناغېړيو په غېږ کې نيولی دی . د هغو ناوړ تياوو انځور په ټولنيز ډول داسي رغوي چي د کارنده سړيو کاختي په بدبختي اوبې بختي ګڼل، تش په خبرو د هيواد جوړېدوته لاره ځارل، غله ته په غله نه ويل، وچاته د بداورد په ګوتو کولو توان نه لرل . خپله تادا (ګناه) پر بل اړول، په خپلو لاسونو د خپل کور نړول، خپل پرېدي ګڼل پرېدي خپل ګڼل، د تربور پوهه او لوړتيا نه زغمل، او د ځان دپاره خنډګڼل، د بېلتانه تور تبخی " تاوه" ترميان تېرېدل، په خوله کي څوږبي لرل، د خپلوانو په وينه ځاني مانۍ ودانول، د ښوونځيو او د هيواد دودانيو ورانول، مانوي ارزښتونه له بېخه کښل،له پوهي اوزدکړي کرکه کول، د عصري علومو يا دټولني په پر مختګ کي د ملا او مذهب درېدل يا درول، له کتابه لېري پاته کېدل..... او داسي ګڼ شمېر ناروغۍ راپه ګوته کوي چي زموږ د ټولني ژوند يې په غېږ کي نيولی او مرګونی کړی دی .

او له دې ناروغيو څخه يې د ټولنيز ژوند د ژغورني ږغ د شعر منځپانګه رغوي . اولس ته په خپلو ګرېوانونو کي د خپل وجدان دا ورېدو ږغ کوي. چي د ځان ځانۍ له ميخانې څخه هم دغه ږغ د ټولني درااېستلو توان لري، چي :

جام په لاس په ميخانه کي ناګهانه ږغ راوشو

مينه مروره شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې لـه ځانه څخه ورکه لـه ګرېوانه رېغ راوشو

او یا دا هیله چي ښاغلي مجرم د قام د راتلونکي ژوند په اړه څومره فکر جن او ورسره د زړه خواله څرګندوي چي ټولني ته په کارده چي زدکړي او علم ته لاره ومومي، وایي :

دغه چي مورشي دغه مور به وي د قام مستقبل

نن چي کتاب د یوې پېغـــلي په لاسو کي وینم

د نن د آسیا دزړه د مورکۍ په درد خبردی چي زوی یې ځان ته د بل لپاره وژونکې لاره خپله کړې ده، آن چي ځان هم ......چي :

ښېتنه مور کور کي نفلونه کوي غـړي کوي

زوی یې د بل لپاره جنګ کوي او مړي کوي

شخصاً یا د شاعر په ځاني اړه د نور څه ویلو توان نه لرم او یوازي پردې خبره بسنه کوم چي ښاغلی مجرم د خوشال بابا د دې شعر بشپړ انځور دی، چي :

که فلك دي د زمري په خوله کي ورکا

د زمري په خوله کي مه پوېږده همت

(c) ketabton.com: The Digital Library

له لوستونکو څخه د ښاغلي مجرم چي ماپه خوله هیڅ کله ورته مجرم نه دي ویلي خو په لیك کي مودا مجبوري راتر غاړي وه . د شعر د لوست هیله کوم . چي تاسو یې شعر ولولی . او په شعر کي یې د خپلي ټولني د انځور تر کتلو او څارنه وروسته د هغوګڼ شمېر ناروغیو ناوړو دودونو مظالمو او بې عدالتیو په مخ نیوي کي په مېړانه برخه ولری . چي دلوړ همته او شعور لرونکي شاعر عبدالقادر مجرم غوندي ګڼ شمېر خواخوږو شاعرانو راپه ګوته کړي او څرګندي کړي دي . تر ټولو شعرونو لوستلو له مخه د دې شعرونو په لوست د کتاب د لوستلو پیل وکړی، چي :

بـې پامـه سترګي رانـه واووښتې پرلور د ښکلو

مـاه ـم دشیخ غـوندي تقـوا کولـه نه مي وکړه

لاس مي اوچت کړی ستا دپاره لاس مي ونیوی چـا

پـرون مـي ستاپه حق کي دعا کوله نه مي وکړه

پـر دې مـي وژني که مي بل جرم مجرم کړی دی .

سـتـا پـه رضـا بـه مي رضا کـولـه نه مي وکړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ټول پښتون د عصري علومو چي په خپله ژبه کي يې وکړلای شي. او له نورو ژبو څخه ډېره شتمني خپلي ژبي ته راوړي، په هيله .

محمد نعيم آزاد

غورځنګ دوتر، کوټه پښتونخوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

یــو زما زړګی دی چــي مـرګ نـه مني

بل کوم داسي شی دی چي **مرګ** نه مني

یـا خــو جنــازې پـه ستـــرګو نه وینــي

یا خو لـېونـی دی چــي مرګ نه منــي

پس لــه مــرګه زمـا پــه قبــر ولیکی

دا هغـه سړی دی چي مـرګ نـه منـي

راشه اوس یې و ګــوره چي مړ مي کړ

څه رنګه مرګی دی چي مرګ نــه منـــي

یو مجـــرم خــو نه دی چي یې نه مني

داسي ډېر ګډی دی چي مرګ نه مني

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

پــه درنو خلګـــو کي که سپکـه کېږي

دا فیصــلــه یې هم چابکــه کېږي

جُرم یې کړی دی خو ویې بخښه

داسي کارو نه له هلکه کېږي

چي ټول اختیار ور سره وي د کلي

ګیله به خود بیا له ملکه کېږي

په ښکُلېدو کي دي سکون وینمه

زړګی مي ګُلي تاته ځکه کېږي

مجرمه ځوك یې پلټنه وکړي

دښمني تل دلته له شکه کېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

اشناپه خپله مجبوري باندي اشناڅنګه کړي
داچي په نه څه مروردی داپخلاڅنګه کړي

يومزدوري کوي اوکورته يې وړي دواړه وينم
بل ورته ناست دی پردې سوچ کوي داغلاڅنګه کړي ؟

په دې ظالمه اوجابره زمانه کي غريب
ورته حيران يم دمابنام ډوډۍ پيداڅنګه کړي ؟

زه خويوزه يم ځم ځادربه پراُوږو واچوم
دی به داخپل پاسته لاسونه اوکلاڅنګه کړي؟

چي پرکرسۍ دعدالت مجرمه ناست دی مجرم
مجرم سړی به نو مجرم سړی سزاڅنګه کړي؟

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

بیــابه يې نورهم کاروي ارمان خــو خپل ولیکي
شــاعــرکه داسي څـولفــظونــه مـدلل ولیکي

دومره دي وکړي چي په شګو کي په خپلو ګوتو
نامه دي زما لکه مجنون که يې منل ولیکي

زما شپونکی خیال چي ستومانه شي نوکښيني ورته
کــروښی[1] را واخـلي پرهغــه څـلي منــزل ولیکي

یو درد لري ښکاره کوي يې نه چي راز پاته شي
څوك چي له خپل نامه سره سره یوبل ولیکي

ضـرور بــه ستـا د خــولو ذکـر پکښــي وي مــزدوره
مجــرم کـه هـرڅــومره شعــرونه پر اُوربل ولیکي

✷✷✷✷

---

[1] هغه کاڼی چي رنګ اچوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خــود وه خــوربه چــي تـا و مـا او مـا تـا تـه خــوره
دا خـــوربه ګــوره وه د چا او چا و چـا تـه خــوره

مائيګـر تاليدی مابنام شو تروربمی جوره شوه
شپه بنه پخه شوه بيا يې ماتـه وسبا ته خــوره

په زلـزله کـي زلـزله وه بنــوربدلـه مځکــه
وراني په دې شوه چي جتکه يې هري خوا ته خوره

يــو چـا وئيل ورشـه و قـام تـه دغـه زبـری ورکـره
خـوب مـي ليدلـی دی دجنګ لښکرو ما ته خــوره

نن زه د هغـو ورځـو شـپو له تا نـه غـوارم حساب
کـه دي په ياد وي ما ډوډی د خونو شا تـه خــوره

تــا سمــندر د بدبخـــتی مجــــرمـه ولـيدلــی
هــره څــپه يې وه پښــتون او پښــتونخـوا ته خــوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

انځـور يې داسي راته جوړکـړه انځـور ګره ياره

لکــه لــه ما چــي وي پـه نـه څـه مــروره ياره

اوس مي لاهم بې صـبره بولې صبرځه رنګـه وي

يـو پـوره کال دی لــه اخـــتره ، تـر اخـــتره ياره

له ناوسـۍ خو(شــهو خور او مور ده) اوري که نه

دا يــو مـــتل دی مـــتل واوره زوروره ياره

چـي زر بــه قــام د ازادۍ د لمر شغلـې وويـني

دغــه خـبري ستا د خـولې دي خُـله وره ياره

خـپله لـرم لـه دې شــرمېږم ځکه چپ پاتې شم

ژوندون په خدای درسره ګران دی ړيره وره ياره

ته چي سړی سړی مجرم بولې دا راز دی که څه ؟

يې خـو پر سـد لـيونی نه ښـکاري قادره ياره

مينه مروره شوه

عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

سوال د توپان وکړم چي راشي بد کرداره یو سي

توپان چي راشي هغه پرېږدي ما له واره یو سي

طبیبه غواړم داسي څه چي دغه دواړه کوي

چي هم پر هاروي هم دردونه له پرهاره یو سي

په ژوند مي نه کوي چي هر څه مي تر جار کړو هغه

په مرګ مي خدای خبر چي کاڼي له مزاره یو سي

ناکسه خیال به مي نو خود په لوري ځي د ازل

چي غل وراشي له یو چا څخه تیاره یو سي

ښه ورته ګورم ښه یې وینم بیا هم نه یم مجرم

د خولې ګوله یوڅوك د کلي له یو خواره یوسي

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر قدمونو مي يو ډېر ښکلی تصوير لاندي کړی

د وخت ګېځو مي ګوره سترګي که ضمير لاندي کړی

د وخت شاهين وينم چي وَس کوي وزري وهي

ځان رسوي زانې وهي ، که يې ځنځير لاندي کړی

څه دی چي غل يم له هغو څخه مي غلا کړې ده

چا چي ښېخوا له نورو خلکو نه جا ګير لاندي کړی

دغه يو زه يم چا ته ور سم او پر چا وژاړم

د ديار هر ټپری لويه خدايه وير لاندي کړی

د ناکامۍ سندري وايم ورته ژاړم مجرم

دبيلتانه تر بالښته مي ستا تحرير لاندي کړی

✷✷✷✷

مينه مروره شوه عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مزدور ته

په ډېر همت راوزم

په صداقت راوزم

دجنګ په نیت راوزم

کومه جنګ له هغو خلګو سره

چي ستا د زوی له خو لې ګوله وباسي

او ستا د زوی له لاسه وباسي کتاب او قلم

مزدوري و ګرځوي ستا مزدوره

ستا د تنها کو لاسو خیال نه ساتي

دا ستا د سترړي وجود خیال نه ساتي

زه به جنګ ستا د پاره ځنګه وکړم؟

چي ته خپل حق د چا نه نه غواړې

خاموش پاته یې

مینه مروره شوه

عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

يو څو خبري نن د خپل زړه پر دېوال ليکمه

يـو څوك راځي ورته په مينــه استقــبال ليکمه

زمونږ په ښار کي اوس د خدای بندګان شته اوکه نه ؟

دښار پر ور باندي و هر چا ته دا سوال ليکمه

چي د پخوا تېرې و عدې يې ور په ياد کړم ځکه

لــفظونه دوه پـر بخمـلـي نـرم دسمـال ليکمه

وايي هېرېږي ستړې ورځي ستړې شپې له سرې

چي هېر مي نه شي ځکه هر څه د تېر کال ليـکمه

مجـرمه داد ماته همېش خلګ پـردې راکوي

زه که هر څه ليکم نو هغه په کمال ليـکمه

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

نـــه د روپـــو ، نـه د انـــې سـړی یـم
زه د یـو مستـــي میـــخـانـې سـړی یـم

نـوم بـه مـي نـه واورې پـه خــولـه کـــي د چـا
زه د دې ګـــونـــګـي زمـانـې سـړی یــم

کلـــه پـر ځـــان بـانـدې نـاول لیکمـه
کلـــه دنیـــمـي افسانـــې ســړی یـــم

دا بـــه لـــه نـــورو نـه پـــو ښتـــنه کـوو
چـي زه د کـــو مـي پـیمانـې سـړی یــم

لـــه مـــا تـــپوس د ازادۍ مـــه کـوه
یـمـه مـجـــرم د قـید خـانـې سـړی یــم

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې مه خو شحاله کېږه چي پر ما يې لاس نيولي

دي د وخت مجبوره خلګ چي پر تا يې لاس نيولي

شا و خوا مه سره ګوره دا متل دی پخوا شوی

کاڼي هغه خلګ ولي چي تر شا يې لاس نيولي

چا چي دوی ته قدر ورکړی د هغوی کډه په شا ده

مېلمانه چي کور بانه شو پر يو چا يې لاس نيولي

چي پروند زما د فکر مخالف و تر هر چا ډېر

نن هغه سړي ته ګوره زما پر خوا يې لاس نيولي

دي ده ټول کړي جرمونه موږ په سترګو باندي وينو

دا مجرم چي آزاد ګرزي پر يو چا يې لاس نيولي

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

در ځه چي غرو رغو ته لاړ شو غاټول ګل کړی دی

دګلو ضد خزان يې وړي اوس يې لابل کړی دی

دا يو متل دی د غنم له رويه ځوز اُوبه شي

سوال دسپرلي زما په خيال خدای ته بلبل کړی دی

اوس چي په زلفو کي ګلونه هره پېغله ټومبي

په ګلستان کي کار عجب غوندي اتل کړی دی

چي خپله سيمه تر کشمير هم زرغونه کړمه زه

ما دغه کار تر خپله وسه مسلسل کړی دی

چي هسي مري مجرمه مړ شه د حلوا پر دوکان

په دې خو پوهه يې پخوانيو دا متل کړی دی

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

دابېګانه چي د خپل کلي په کوڅو کي وينم

داسي را ښکاري لکه اُور چي په اُوبو کي وينم

مانا يې دا ده چي منګي به يو له بله و هي

هغه کښتۍ د (نوح توپان) تل په خوبو کي وينم

دغه چي مور شي دغه مور به وي دقام مستقبل

نن چي کتاب د يوې پېغلي په لاسو کي وينم

خدای خبر حق به و حقدارو ته ور ورسوي

همېش بدلون د ثالِثانو په لفظو کي وينم

مجرم په دې يمه مجرم نور مي نو څه کړي دي

ګناه مي دا ده خزانې په خرابو کي وينم

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

د هجرت په سترګه خله راته ګورې

د نفرت په سترګه خله راته ګورې

ته انسان يې دومره نه درسره ښايي

د قدرت په سترګه خله راته ګورې

فاني شوې لاتر اوسه دنيا نه ده

د قيامت په سترګه خله راته ګورې

غريبي خو دومره عېب نه ده جانانه

د غربت په سترګه خله راته ګورې

جرم شوى دى له هر چانه مجبور شوم

د حيرت په سترګه خله راته ګورې

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

اوس ك په بده كه په ښه را ګوري

په تماشه مي خوا ته ښه را ګوري

خلګ مې ځکه تماشې ته ولاړ

د وخت پالګر چي پال پر پښه را ګوري

په دې وچ دښت کي زرغونه څنګه يم ؟

دوی به مي خود هره ريښه را ګوري

د دوی و مخ ته دی کنډول پيمانه

بنګيان به خود نشه نشه را ګوري

هم خياله نه لري په دغه ښار کي

مجرم چي ځي هره ګوښه را ګوري

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

لېونی نه وم چي مي هسي پلولې لاري

در تلم تر تا پوري په دې مي خپلولې لاري

زما ګناه نه وه پخپله وه د خلګو ګناه

د هغو مله شو چا چي روغي ورانولې لاري

هغه چي دوی وېئل درنې دي پر هغو لاړمه

حقیقت نه لري په دې خو مي کتلې لاري

تګ او راتګ ور باندي نه وو ورا نېدلې اخير

له دغه ډاره مي همېش جارو کولې لاري

په نورو نه یمه خبر ځان را معلوم دی مجرم

چي دا مي کار وؤ ، ما په خپله جوړولې لاري

مینه مروره شوه

عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

داسپین کړی پټ ، دګتي وخت دی تورلباس واچوی

زموږ امیر ملا وئیلي دي چې لاس واچوی

چې داسي نه وي په دې توره شپه کي بل کړي څراغ

و یو زور غوندي کډي ته دا اساس واچوی

ډېره په خوند یې دشعورکډه بارکړې پراُوښ

زور نظر و دې تصویرته دعکاس واچوی

په توره نه جنګ په تسبودرسپارم داخو وکړی

راشئ شېخانو د شیطان زړه ته وسواس واچوی

اوس چې سزا در کوي دا مجرمه ووئیل تا

د غه پرآس باندي چې سپور دی سپور تر آس واچوی

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

جام پــه لاس پـــه میخـــانه کي نـــاڅهانه ربغ راوشـــو

اي لــه ځــــانه څخه ورکــه لـــه ګــریوانـــه ربغ راوشـو

زه له سترېي ژونده تلمه د نصیب له شا ناري شوي

ته روان یې ځي پر لکومه بل ستـــومانه ربغ راوشـو

په دي سوچ کي ورته ورك وم چي یوازي یې څوك نشته

دبدلـــون پـــه لورخـــونه ځـــي لـــه کاروانه ربغ راوشـو

لـــه زړا څخه مي خلاص کــړي پــه خنداکـي راتـه وایـه

نــورلــه مــاڅخه څه غـــوارېي لــه اسمانــه ربغ راوشـــو

دبــاطـن د مجــرم ځــای راســره نشته کــه څـــه دی هم

دظاهـــره مجـــرم ځـــــای یم لـــه زنــدانه ربغ راوشـــو

✷✷✷✷

مینه مروره شوه عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

په وس مې نه ده ، چې دا دومره بد له بناره باسم
یم یو سړی ، ورسره خامخا به لاره باسم

خدای خو دي نه کوي که چېري بل چار پېره شواور
درځمه تا له سرو لمبو او له انګاره باسم

چې دی کمې محسوسوي دلته هم شپه وي سهار
ځکه خویویوپه سوکه له دې درباره باسم

غوارم یوځو داسې کسان چې بنې اُورې ولري
نیت مې دی کړی جنازه دي له د یاره باسم

نه دلته سته نه له مجرم سره تراوسه شوي
ځان دانصاف د اُمېدو له انتظاره باسم

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

نن مي په خوله کي ما تېدل لفظونه
سلامت نه ترې را وتل لفظونه

زه به کچکول لا هم په غاړه يو سم
که په کچکول را ټولېدل لفظونه

مورږ خود نورو زده کولې ژبې
د خپلې ژبې هېرېدل لفظونه

ځکه چپ ناست وم څه مي نه ووئيل
هلته په کار وو ، کارېدل لفظونه

ته يې احسان کوې پر چا مجرمه ؟
څه دي چي تا سره پېيل لفظونه؟

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

په توره نه ، راشئ خبر کړو په قلم ماشومان

چي د دنيا غوندي ژوند وکړي زموږ هم ماشومان

که مي سوالګر بولي سوالګر يمه دا سوال کومه

د درس د پاره کور پر کور را ټو لوم ماشومان

چي په نړۍ کي يې ثاني تر پايه نه شي پيدا

په پښتانه کور کي به دا رنګه روزم ماشومان

تر ډيوالو د ښو ونځيو او کورو لاندي شو

څه يې راباندي دي چي وژني مو هردم ماشومان

زه خپل ضمير مجرم د دې ذمه وار وګڼلم

دجهالت له ناروغۍ څخه ساتم ماشوم

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

تا نه کوي سوال غزل غزل زما

څنګه ده مثال غزل غزل زما

تکه توره شپه باندي راغلې ده

خدای دی کړي مشال غزل غزل زما

شعر د پښتو زه ، په دغه نیت لیکم

وائي به دَجال غزل غزل زما

وي خو به خدمت د مورنۍ ژبي

نه دي سي اقوال غزل غزل زما

هره ورځ يې زه مجرم هم نه لیکم

کله مي شي خیال غزل غزل زما

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

داسي څوك شته ؟ چي په ژوند راشي راله مينه راکړي

چي زه د مرګ شم بيا يې څو کوم که وينه راکړي

په انتظار يمه دنيا ده پر اُميد ولاړه

يو ورځ به راشي بې وفا خولګۍ به سپينه راکړي

چي مي زړګی ورسره ايښی وو له وخته څخه

هغه سړی دي نن تيوته له خپله پرينه راکړي

بيا به د تل د پاره پرېږدمه نشه دبنګو

يو څو لونګ که دا له خپله لونګينه راکړي

چي يې د ميني په الزام باندي مجرم کړمه زه

سزا دي هم پخپله هغه ګلورينه راکړي

✷✷✷✷

مينه مروره شوه

عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

دا خو عادت دی ستاله وخته وخته
څوك خېژوي څوك كوزوي له تخته

ور ته حېران يمه پوهېږمه نه
دا زندګي شوه دومره ولي سخته

ډېر له دې ورانو كوڅو سترې شومه
ما پر ودانه كوڅه پېښ كړه بخته

كېداى شي څوك به مي زيارت ته راشي
يو جګ چنار مي كړه و سر ته شنخته

زه بس همېش په دې امېد يم مجرم
يو وخت به دا نهال شي لويه درخته

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

داڅه دراوی نه وه چي ته به وېرېدلې اشنا

په دروازه کي خو به لړ ځه درېدلې اشنا

وائي د دغه مانا دا ده ، چي بېلتون به راشي

خوب مي ليدلی ته په اور راګډېدلې اشنا

ته خو د باز غوندي وزر لرې او ځې په لوړه

ته په دې ورانو کوڅو کله تېرېدلې اشنا

پروند مي يېلي پښې يتم د کلي وليدلی

ځکه مي اوښکي بې اختياره څڅېدلې اشنا

مجرم به تل و خدای ته کښېنمه زاری به کوم

که په دعا ته له بلا نه خلاصېدلې اشنا

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

ښتنه مور کور کې نفلونه کوي غږي کوي
زوی يې دبل د پاره جنګ کوي او مړي کوي

دا ژبه ور ريبار نن بيا راته ګونګی ولي شو
د يار له خوا راته خبري اړي اړي کوي

د پرېدو خلګو څه ګِله او فرياد وکړم چاته
راسره ضِد قسم په خدای د مور زوکړي کوي

ما چي کرلي وو ، د علم کرونده کي پرون
دا مي يقين دی چي ګلان به هغه زړي کوي

دا په دې خپلو سترګو وينم په وطن کي مجرم
وسا يې خوري او مزدوري همېشه سترې کوي

✷✷✷✷

مينه مروره شوه
عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

زه لکه شمع یو دبل په لاس بلیږم همېش

نور لکه موم پر خپل وجود باندي ویلیږم همېش

د ځان پر بخت باندي مي هیڅ کله ژړلي نه دي

د خپل بد بخته قام پر بخت باندي ژړېږم همېش

نه پرې پوهېږم ولي نه سپړي سمسور ګلونه

زه د باران غوندي پرخپل غولي اورېږم همېش

ښه شو چي ستا په درکي وکړی اشرګرو اتڼ

چي درمعلوم شي زه په دې ګرځ کي اُوسېږم همېش

مجرم د نورو مجرم نه یم د خپل ځان مجرم یم

ځکه د خپل لاس په جوړکړي دار ځړېږم همېش

✸✸✸✸

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

د ځان مي ڼه کړی خپل سنګر لښکر لرم اوکه نه
اوس به پر دې فکر کوم چي سر لرم اوکه نه

سم دي پر ښنګ در سره ځم تر تا خو پاته نه یم
په دې دي کار څه دی چي زه وزر لرم اوکه نه

نه مي دښمن دی په وهلی نه لیدلی دی چا
چي راسره دی اوس نو زه خنجر لرم اوکه نه

چي هنر مند شم په هنر اسمان ته وخېژمه
په چا مي نه کړی زده هنر ، هنر لرم اوکه نه

مجرم درنیسم په مجرم ، مجرم ، مجرم دی بې کار
په دې دي څه دي چي زه خپل عسکر لرم اوکه نه

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس نه مځکه ده پرمځکه نه اسمان ځيني اوچت دی
اوس خوهره ورځ محشردی اوس خوهره ورځ قيامت دی

په دوزخ باندي يې وسو ښکلي ښکلي اندامونه
چي په تورو تلو ورشي هغه څه فردوس جنت دی

دجمال،جمال تابع شو په دې نه پوهېږم خلګو
چي ليکلي ازلي دي که چا کړی شرارت دی

د لفظونوجال مي جوړکړ ستا د پاره ورته ناست وم
نور، نو ښه دی اوکه بد دی زما دومره مهارت دی

په يوه ټکي به تا کړي له مجرم څخه محرومه
هلته هر څه کتل کيږي هغه داسي عدالت دی

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

پوهېږم نه ، غمونه ورځ په ورځ ډ یرېږي ولي
خوشالي ځي کمبلي نغاړي کډه کېږي ولي

دارو که نه لرې طبيبه راته ووايه دا
د نورو خوږ زما پر وجود باندي تيرېږي ولي

ښه مي ساتلی نه ، که څه پر دې به غور کوم
زما په روان کاروان کي اوښ وشا ته کېږي ولي

متل خو شوی (پر اوګره دی) خو زه جنګ يادوم
پښتانه وائي سرېده به دا تودېږي ولي

چي رڼا شته او هم يې پېژني بياغله دي ضرور
مجرمه دوی په تاريکه باندي نازېږي ولي

✷✷✷✷

مينه مروره شوه
عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

دوی چي مي ريښي ريښي ګريوان په اورکي وسېځي
نه دي په خبرچي خپل مکان په اورکي وسېځي

دا پوښتنه هر وخت زما ضمير کوي له ما څخه
دا هم مينه بولي چي جانان په اور کي وسېځي

پا ته يې ماران شي هغه زما چي مخاليفه وي
خپل غمخواره خلګ مي ارمان په اور کي وسېځي

سم دستي محشرکېږي خو بس دومره وار يې نه کېږي
ما پر دې دنيا لاخپل ايمان په اور کي وسېځي

دوی مي مجرم بولی وائي ولي ته مدام وائې
هغه لېوني دي چي خپل ځان په اور کي وسېځي

✷✷✷✷

مينه مروره شوه

عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

خاکه کړم جوړه په خاکه کي چاته درس ورکوم

منم ده وکه ده په ده وکه کي چاته درس ورکوم

قدرپه دې ما ناخوانده غوندي سړي کړی پیدا

بر ده بېرکه[٢] ، په بر بېرکه کي چاته درس ورکوم

پیر ته مي ووئیل حلقه څه ده پیر دا ووئیل

د ېجذبه ده په جذبه کي چاته درس ورکوم

له هغونه یم چي پر بار کړه يې زوی کړم ملا

دی مي عادت سوکه سوکه کي چا ته درس ورکوم

چي هر شاګرد مي د ښې نه وي وجه دا ده مجرم

زه په بېوزله علاقه کي چاته درس ورکوم

---

[2] خالي میدان

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

ستا به دا خیال وي زه یې هېر شوم چي زه لاړم اشنا

زه چي دي هروخت یادوم در پسي ژاړم اشنا

زما به ډېره مجبوري وي زه چي داسي کوم

مځکه چي سکنم زما له خوا چي یې در نغاړم اشنا

اب حیات مي ضرورت دی پسي ګرځمه تل

د ناوسۍ عمر تمام دی خضر غواړم اشنا

دا د حالاتو مجبوري ده پرې مجبوره یې کړم

نن چي دا تور په سپین لکي سپین په تورکي ژباړم اشنا

مجرم ګودر ته یم را غلی د توکرو په نیت

که مات بنګړی وي ، که منګی وي ، زه یې غواړم اشنا

✷✷✷✷

مینه مروره شوه

عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

زه يې سور په وينو خوښ يم خامخا کانې راولي
ګوره څه وربانديې و شو خېرخوا کانې راولي

بد دي چا ورسره کړي انتقام له چانه اخلي ؟
چې دښمن ظالم پر خوا د پښتونخوا کانې راولي

تر نظر د شيطان څلی خپل نصيب کړمه د خپلو
نيت د فرضو راته وکړي راشي بيا کانې راولي

ما و بل ته حواله کړه ما جفا ورسره وکړه
د وطن هره دره دي زما پخوا کانې راولي

اوس نو څنګه ثبوت ورکړم چې مظلوم يم مجرم نه يم
څوك ترمخ راته و لاړدي څوك له شا کانې راولي

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

اوس يې اندېښنې په دغه څه کې دي
زما يې تصويران په تپاره[3] کې دي

يو ارمان خونه دی چې په خوله وايم
ډېر مې لا په ذهن او په زړه کې دي

څوك چې تر منزله رسېدل غواړي
هغو ته لا پاته ډېرې مځکې دي

بد ګمان به څه ور باندې وکړمه
دلته خو چې ښکارې ملايکې دي

سم دستي مجرم راسره نشته څه
هر څه مې د خيال په اواره کې دي

[3] دتيبونو په منځ کې دکمس جېب

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

راځي په سېل زما غولي ته دوی ګوري ږلې

دلته له ډېره وخته اوري تکي توري ږلې

هره کوڅه په خپلو هسکو دېوالو ډکه شوه

ټول دېوالونه يې راړنګ کړو پله پوري ږلې

چي څه وو تللي هغه بېرته راتلی نشي ورته

په کور کي نه پرېږ دي چي وځي دلي دوري ږلې

اوس خو لالمر په ووره نه وي موږ دننه يو ټول

دا مي باور شي چي بيا راغله او بيا اوري ږلې

دومره يې زه عبدالقادرمجرم کمزوری کړمه

تر نظر زما راځي په شپه د اسمان ستوري ږلې

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

دوخت په ښار کي که ما پلوري او خرڅېږمه زه

په يو قيمت يم نه ټيټېږم نه لوړېږمه زه

لکه زړه ونه ريښي مي خاورو ، وخوړلې

باد چي له هره لورې راشي په نړېږمه زه

شي دي راپورته هديرې دي کړي ناري د مغل

ورسره ضد کوم په توره شپه تېرېږمه زه

د مځکي سر په ستمګرو ډك شو ټيکه نشته

کړه چي يو ځای بل ځای اړوم ، بارېږمه زه

ستا د منت تر مړوندو د خاورو ښه دی بالښت

د خيال ځانګو لرم مجرم ښکي ويدېږمه زه

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

پکار خو دا ده چي له تانه مرور شي سړی
چي داسي وکړي ، نشته څوك چا ته به ورشي سړی ؟

و ژورتيا ته د ساده توري حېران دربړي
شي پکي ورك چي د متل په تل خبر شي سړی

يوه زړه کاکړۍ نغارم په غزل کي دلته
هغه هم دا چي تر ما تر سي تا له درشي سړی

له هغه چا څه توقع بېکار ده څومره قدر
د بل په زور چي معتبر شي زورور شي سړی

خوار له خوارۍ مجرمه نه مري خو اوس پېښنه دا ده
سړي خواره شو باداران د چا نوکر شي سړی

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

چي څو قدمه واخلم سمه لاړ تر سترګو راشي
اوري مي په پښنوکي تم شم مار تر سترګو راشي

حېران يم ورته تم شمه چي چا دي راوستلي
په ښار کي د مئينو چي اغيار تر سترګو راشي

پيدا يې کړم خوشحاله يم چي لوی يې کړم پښتون
بيا وژاړم نجيب غوندي په دار تر سترګو راشي

زړه خو راته وائي چي هر څه ورکړه خو نشته
کله چي غريب مجبور او خوار تر سترګو راشي

ښه که خپل کردار کړمه ، مجرمه خو هم دلته
په بدو کردارو کي خپل کردار تر سترګو راشي

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

تــول مــي راوړی دی هستي تـلمه

له دروغژن سـره راستي تلمه

يــو تجــربه کــوم د وخت د پـــاره

ستــا لـــــه بدي ســره نېــکي تلمه

دومره مي ګوره حق جوړېږي که نه

زه چي هستي ســره نېستي تلمـه

قصــور به وګـورو د دې دی کـه زما

نن لـه مستي سـره سُـستي تلمه

بيــا بـه و بل تــه مجـــرم وايم مجرم

اول بـــه خپلــــه بنــدګــــي تلمه

✷✷✷✷

☼

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم راته وږغېږي هم راته اشنا وخاندي

چې سترګي نه وراړوم پر ما حیا وخاندي

یو زما د پاره زموږ د کلي لاهغه دستور دی

چي سره مخ شو زه پر دوی او دوی پر ما و خاندي

قسم په خدای دی چي تر سترګو مي بځرکي غورځي

ځوك چي پر خوار او یا د خوار پر خیر خوا و خاندي

تا چي به زما پر ناوسي خندول هغه خلګ

تر هغه نه کښېنم تر څو چي دوی پر تا وخاندي

حالاتو هسي زه مجرم دي ته جوړ کړی یمه

بیا یې فرق څه دی پر ما نن وي که سبا وخاندي

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

خوښه یې نه ده چې شتمن لره چنده ټولوي
له مجبورۍ څخه دښمن لره چنده ټولوي

ما چې په ظلم پاچاهي وربانديې کړې وه خو
نن مې هغه خلګ کفن لره چنده ټولوي

دا د چا خوښه ده چې کله دې څوك داسې وکړې
چې پر ښار ګرځي خپل میئن لره چنده ټولوي

دا چې و هر سړي ته نه دري په پته ګرځي
داسې ښکارېږي چې پټمن لره چنده ټولوي

دلته بس هغه تر نظر د ټولو بد ښکارېږي
څوك چې بېوزلو د وطن لره چنده ټولوي

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

کعبه يې نه ګڼي هر څوك داسي زړګی ورانوي

لکه ماشوم چي خپل جوړکړی کورکی ورانوي

ستړيا يې هېره ده که څه په ستړی شوی چي وو

ورته ولاړ دی خپل کورګی هغه سړی ورانوي

زما تجربه که څه بې ځايه ده نو خپله وکړه

ماشومان هر کله د مور او پلار ګرانی ورانوي

داسي اسانه ده زما قاتل ته زما وژنه

لکه چي پېغله د غُصې نه خپل منګی ورانوي

خپلوانو ونړاوؤ کلی زه خبر يم مجرم

بيا يې ناري کړې چي دا زموږ کلی پردی ورانوي

✷✷✷✷

مينه مروره شوه

عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

خیال دعشق په سفرسم کړم دارمان لمن کړم څیري

ځان یوسف تا ذلېخا کړم د خپل ځان لمن کړم څیري

چي شم ډېر له تیارو ستړی اخیرځان ورته کاذب کړم

د سپېدوغوندي سهارشم د اسمان لمن کړم څیري

همېشه یې په طلب یم هغه خوښي سترګي غواړم

خپلي سترګي مي ده وکه کړي د انجان لمن کړم څیري

چي همېش کړه په شایم ځم هغه کوڅه پرېږدمه

د دې اصل سبب دا دی د ګذران لمن کړم څیري

ځان په دې جُرم مجرم کړم دا خطا راڅخه وشي

شم له خپله ژونده ستړی د دوران لمن کړم څیري

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

د جابره خلکو لویه جبریستانه تمام نه شوې
په ژړا درېږکې ګرځم قبریستانه تمام نه شوې

زه یوه تږې مرغۍ وم ژوند مې ور کړلو له لاسه
ته د هجر د دښتونو تابستانه تمام نه شوې

چې روان شوم لا روان دی زما د ژوند ستړی سفرلا
د تقدیر جوړکړې زما ستړې جهانه تمام نه شوې

په امېد مزل کومه له مودو څخه روان یم
د یاغي دریندو کوره یاغیستانه تمام نه شوې

مجرم ټول عمر سفر درېږکې وکړ بیا لا هم ته
اې د ستونځو ستومانیو کوهستانه تمام نه شو

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله راشي تا او کله ماله ښاره وباسي

نشته داسي څوك چي دا بلا له ښاره وباسي

نور يې په وجود کي توان د صبر تمام شوی دی

اوس دي زما ضعيف وجود امسا له ښاره وباسي

ستا په خيال سودا د يوسف وه د ستمګر په ضد

دی هم خود غرضه ذليخا له ښاره وباسي

ګوره خدای له دوی شي که له موره خوبښ دی، دی متل

دوی دي د خوارانو خېرخوا له ښاره وباسي

بل به جرم نه کوي که خوښه شي د خلګو دا

تا خو دي مجرمه خامخا له ښاره وباسي

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

چي توري[4] وکړي باچاهي داسي هنر جوړوي
کاغذ را اخلي پاڼي پاڼي ترې لښکر جوړوي

داسي خو ډېر وينم لګيادي چي خپل کور ورانوي
داسي څوك هم شته زموږ په قام کي چي ټبر جوړوي

دځان ځانی سودا پرې خرڅه کړي راټول کړي يوڅو
ورته ږغېږي هغه څوك چي دلته شر جوړوي

خير دی که نشته هېر يې هم نه دی دستور پښوانی
د مکتب پېغله پر کتاب باندي ګودر جوړوي

مجرمه خيال د ابادۍ يې لا په زړه کي نشته
پښتانه اوس لا هم و خپل ورور ته سنګر جوړوي

✷✷✷✷

---

[4] لفظونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

ته دا کوڅه په کوڅه نه ګرزې د کلي ولي
که ګرزې بيا دي بېګانه دلته راغلي ولي

په خپله نه پوهېږم ځکه حال له تاسي کوم
زه چي يې سر په غېږ کي نيسم هغه ځغلي ولي

چي مور يې توره په لاس راوستو مېدان ته څه شو
هغه بد مرغه توريالي خلک دي غلي ولي

څنګه شرمېږو نه ، ملګري يو د هغو خلګو
چي زمور د قام ښه شمله ورځوانان ښاغلي ولي

مجرمه يې مجرم په دې ، نور دي نوڅه کړي دي
تا د هغو دا څو خبري دي منلي ولي

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

یــو د بــل پــه ژبــه نــه ســره پــوهېــږو
زه او خـــپل پــه ژبــه نــه سره پــوهېــږو

د ازغـــو لانجــه لا پــا تـــه ده تــر اُوســه
مــا او ګُل پــه ژبــه نــه ســره پــوهېــږو

چــي تــر اُوســه لا د لاري منځ کــي نــاست یــو
د مــنزل پــه ژبــه نــه ســره پــوهېــږو

دا چــي پــل تــر پلــه د دوارو نــه تــېرېــږي
زه او مــــل پـــه ژبـــه نـــه ســره پــوهېـــږو

عــلامــه د بدبختـــی مــــجرمــــه دا ده
دا چــي تــل پــه ژبــه نــه ســره پوهېــږو

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

منم په لوی لاس خوار او زار شو نوی نسل زما
ګناه زما وه سزا وار شو نوی نسل زما

هواروي يې ورانوي يې قطبه مه پرې لیکئ
که برابر مي پر مزار شو نوی نسل زما

اوس چي په سپکه ورته ګوري دغه واړه نړۍ
په هغو خلکو کي شمار شو نوی نسل زما

چي يې زما په وینو سره وؤ غبرګ لاسونه دچا
روان د هغه چا پر لار شو نوی نسل زما

زه دا خپل کور او وطن جوړ کړمه مجرمه په چا
د پرېدی سیمي پیره دار شو نوی نسل زما

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

اوس چي کېږي ناستي غونډي دي نورڅه دي
يو په بل باندي ملنډي دي نور څه دي

نيمه شپه را باندي ږغ که چي در ووځم
زما په وس خو منډي ترنډي دي نور څه دي

دا په سرو لاسو چي چغي وهي ژاړي
د پرون ناوکۍ کونډي دي نور څه دي

چي دښمن مو نه شرمېږي نه وېرېږي
دپټکي شملي مولنډي دي نور څه دي

يا دي لاره ورکه کړي د منزل ده
يا دي پښي مجرمه لنډي دي نور څه دي

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

نن په څه مجبور دی چي مجبورمهربان شوی دی

نه راتلو چي راغلی نو ضرور مهربان شوی دی

و يې کړه چي خوښ دي شوله ما پوښته مه کوه

داسي يو سړی پر خپله لور مهربان شوی دی

خپل يې د دوران بازار ته راوړی پکي ځوړند دی

ځکه ملاجان زما پر انځور مهربان شوی دی

اوس لا هم چي وشي عجيبه ومو ږ ته ښکاري دا

څنګه يو تر بور پر بل تر بور مهربان شوی دی

دا دي څنګه چل مجرمه وکړ چي راځي درته

خپله خپل قصور مني مغرور مهربان شوی دی

✷✷✷✷

مينه مروره شوه

عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

دلته وېرېږي له سنګساره ، هم له داره خلګ

ځکه خو بد وړي لاتر اوسه له سینګاره خلګ

د کار سړي دانه دانه دي پهٔکي ورك شي له ما

بدبختي دا ده دلته ډېر دي بې معیاره خلګ

چي دا د کار او ګزارې دی یا بې کاره سړی

موږ ته چي راشي موږ خو پېژنو له واره خلګ

نور دي نو خپله و غاصب ته سره یو موټی شي

موږ دي په خپل حق خبر کړي مزدوکاره خلګ

چي دوی ناره د مجرم پورته کړه مجرم دی مجرم

مجرم وئیل چي داپه ذهن دي بیماره خلګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

کوه یې، مه کوه اسره ، خبره
زه اموخته یم په زیږه خبره

ماته زما د ګریوان ښه پته ده
نه لوګی کیږي په وړه خبره

چې جنګ له تورو و خبرو ته شو
کوه یې ته که دي ده زده خبره

د ښو خبرو منځ کې و سړیه
یوه یوه کوي کړه خبره

که مې په حق کې وي مجرمه لاهم
وما ته بده ښکاري مړه خبره

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

دا زخم د بل څه ګڼي دردونه نه ښکارېږي

ثبوت يې څنګه ورکړمه يادونه نه ښکارېږي

زه راغلم په دې تمه ځکه بېرته ځم روان يم

چي زه په نازېدم هغه سرونه نه ښکارېږي

حيران به مي ټول خلک وکوټلي زړه ته ناست وؤ

دا ښه دي چي مو يو او بل ته زړونه نه ښکارېږي

له منځه به يې يوسو که يې ته ورکېدل غواړې

چي بيا يې په دې شا او خواکي پلونه نه ښکارېږي

چي تا ځيني جوړکړې دی مجرم دابه مني څوک

له وخته يې لستوڼو کي لاسونه نه ښکارېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

د تصور په ګلستان کي له تا ګل جوړوم
د ویرسندري درته وایم ځان بلبل جوړوم

نه یې په نرخ ورسره ځم نه یې له کلې وزم
اوس به یو یو کي خپلوم ځان ته محفل جوړوم

نن چي وځان ته د بل چا په نظر ګورمه زه
مقصد مي شته چي له خپل ځانه ښځه بل جوړوم

د ژوند له چارو ښځه نه یم خلاص خیالي دنیا ته
چي ښائسته خیالونه راوړم تري غزل جوړوم

دا وکالت به تا ته درکړم زه مجرم یم که نه
تش په خبرو دلته ناست یمه کابل جوړوم

مینه مروره شوه عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

در څه چي کېده شو په بله لاړشو
يو څه به لېري له دې خپله لاړشو

اوس راته دا د بابا توره وايي
مورې له دې خپله کلي څله لاړ شو؟

امکان د پاته دلته نه لرو مورې
ځو خو به ځو ګوره چي کله لاړ شو

لار به معلومه شي چي لاړو پر دې
ضروري نه ده تر منزله لاړ شو

مجرمه دومره مو له وسه نه ده
چي د دې خپل کور تر درشله لاړ شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

په تا يې څه وکړو چي ته يې کړې په دار ويده شه
دوی شو په خپله ناکراره ته کرار ويده شه

دی لاله مړو وېرېدو ما ورته ووئيل دا
په تجربه زما ګناه کاره پر مزار ويده شه

دی به کوې که دي دی وکړو ځوانه بيا دي منم
پرځنګانه باندي سر کښېږده د اغيار ويده شه

مشکل راځي د ژوندن برخه ده پروا مه کوه
خدای به اسانه کړي هر څه راشه يوار ويده شه

ما يې په ځنګ کې، يو بد خوب ليدی را وغورځېدم
مجرم، په غېږکي ټينګ کړم يار نه دی سهار ويده شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

دلته مشته نه شو کوچیان او له دامانه تېرشو

دا خو سپرلی په موږه راغلی بې بارانه تېرشو

ګناه زما ده چي د بل درته مي ګوري بچي

کال بې خوارۍ او مزدورۍ پر ما ناځوانه تېرشو

نه ښتې بانې وې نه غاړې د لوګرو د خولې

دوبی د وخت په مشینانو کي ستومانه تېرشو

دا نه نظر دی نه تعویز زموږ ناداني ده اشنا

د بېلتانه تور تبخی چي مو له میانه تېرشو

ته چي و غلو ته نه خپل سر او نه خپل زر ورکوې

مجرمه خدای خبر چي دومره به اسانه تېرشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

بیـا یـو چـل جوړ کـړی دی غـتـانـو نن

خپل کاروان یې لوټ کړو په لټانو نن

بیا یې بېـګانه کـوڅو کي ګرځول

څه بـاور بـه وکـړي په خــپلـوانو نن

بیــا یې د چـوکۍ مـوده پوره شوله

ځکـه پـر حـال ژاړي د خـوارانـو نن

زه پـه سپـیــنـه ږیره باندي ګډ شومه

ښه ښـکلی اتڼ وؤ د ځـوانــانـو نن

شکر دی مجرمه دومره خلګ شته

تا ورګډ وي په لیــکـــوالانـو نن

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

پروا نشته کي مات دي شي تندی ،کردار پکاردی
په دې ستـړو حالاتـو کي ژونـدی کردارپکار دی

هرکور يې کورکی دی يو دبل ولاس ته ګوري
په دې خلګو کي اوس سړی سړی کردارپکار دی

تبليغ وه هـر سړي ته ترخپـل وسه پوري وکـړه
خـو يـو ، و نـه مـنونکي ته ګونکی کـردارپکار دی

چي قدر د جـونګړو محـلواله خلګ وکړي
درځـئ چي لـېوني شو لـېونی کردارپکار دی

که غواړو چي وطن يواري بيا ګل و ګلزار شي
مـجرمـه بـيانو موږ ته ګړندی کردارپکار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

ګوره چتهٔ پېغله ښکه خپل لاسونه مروړي بيا
ورکه شوه له ځانه په تمبل لاسونه مروړي بيا

يو وارکه يې بخت ملګرتيا ونکړه نو ومنه
ياد يې لره هغه سړی تل لاسونه مروړي بيا

زه چي يې کوڅه کي هسي وليدم هغې وئيل
څه ورباندي شوي دي پاګل لاسونه مروړي بيا

خوار شي د خوار بخته څومره سختي يې په برخه دي
هغه ښائسته ، نازك تر ګل لاسونه مروړي بيا

يو مجرم مي مه ګڼه چي يو به يم دا يو مجرم
داسي وخت راځي چي درته سل لاسونه مروړي بيا

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو وخت مي دا لويه ګناه كوله نه مي وكړه
له تا مي ستا د زړګي غلا كوله نه مي وكړه

هغه جمعه د وطن مړو ممبر وښورا وؤ
ما چي قصه د كربلا كوله نه مي وكړه

بې پامه سترګي رانه واوښتې په لور د ښكلو
ما هم د شېخ غوندي تقوا كوله نه مي وكړه

لاس مي اوچت كړو ستا د پاره لاس مي ونيوی چا
پرون مي ستا په حق كي دعا كوله نه مي وكړه

پر دې مي وژنې كه مي بل جرم مجرم كړی دی
ستا په رضا به مي رضا كوله نه مي وكړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

د چا دېوال چي دی د کور په دېوال پوري زما
ولي په بد نظر دي لوري ته را ګوري زما

د تيارو **خلګ** په روښان مستقبل نه وي خبر
ځکه خو نه دي ملامت په ما کليوري زما

زما جونګړه يې په دغه تور را ورانه کړله
چي ولي اوسې د **محل** په ساړه سيوري زما

خلګ په يقين وائي د دې تر پښوجنت لاندي دی
ماته دي شك کړ را پيدا ادکي موري زما

مجرمه زه خو شاعري د قام د پاره کوم
سبا به راولي بېکار د غزل توري زما

مينه مروره شوه عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

هم دا احسان به دي تېول عمر يادوم که راځي

دې ته دي غوارېمه هرڅه درجاروم که راځي

که سپينه ورځ وي نور د دې په مېناڅه پوهېږي

زه به په لپولپو خاوري بادوم که راځي

نامه يې ستا،ته په نېك نام شۀ زما بدلون دی بې کار

خلک پرما دي خلک زه در پاڅوم که راځي

نيت دراتلو وکړه راځه وارخطا کېږې به نه

دا ناهواري لاري زه هواروم که راځي

که په ما کلی باروې ودې ته مات يم مجرم

يو مي په وس دی دا يو زه در باروم که راځي

مينه مروره شوه

عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

اوس يې راتله دي بې م‌عنا سترګي ګرځولا ندي کړې
ښه دی چي ځ شي را اشنا سترګي ګرځولاندي کړې

حال به مي څه وي چي په درکي مي دوړېږي خاوري
چي لېري لېري د دنيا سترګي ګرځولاندي کړې

زما د غولي په اتڼ شين سترګی اوس شو حيران
چي په نړۍ کي د هر چا سترګي ګرځولاندي کړې

دتيارو خلک خود زوورونه وتيارو ته وهي
چي باندي نهويني رڼا سترګي ګرځولاندي کړې

مجرمه اوس چي ځان سنګار کړم څوك به ووينې ما
دلرې برې پښتونحوا سترګي ګرځولاندي کړې

مينه مروره شوه عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

دنصیب کرښي که په لاس که په تندي کي ویني
پالګره یاره ! زما لپاره خوخواري کي ویني

یو څه خو شته چي بادار سوال له یو غلامه کوي
خوب چي دراشي کله کله آزادي کي ویني

لابه له ځانه سره ګونبږي لابه کاني ولي
دا دوه خویونه به هرځای په لېوني کي ویني

په سپین وېښته باندي مي مه کړه چي سپین شووېښته
پام مي پر نور وجود کوه که کمزوري کي ویني

بیا خو مجرم یم باید خلاص مي نه کړې راکه سزا
زما زندګي که د بنده په بندګي کي ویني

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

چي کاڼي زما له سره اخلي ګړندی بولي ځان

دا خو يو نه دی دلته ،هر سړی ، سړی بولي ځان

دلته بس هر سړي د خپل سر دی قسم خوړلی

چي وار د قام د خدمت راشي نوپرېدی بولي ځان

پښتنه مور که ده هر چاوي سکنۍ دې ګڼي

په دې غلط دی هغه ځوك چي مېړنی بولي ځان

چي نه په ښه اونه په بده ورځ پکارشي د چا

ژوندی خونه دی زماپه خيال هسي ژوندی بولي ځان

زه خوله وخته ورته وايم هسي دوی نه مني

چي مجرم نه دی لېونی دی لېونی بولي ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

نه په مر هم نه مي په دم استفاده کړې ده
ماپه غمونو کي له زغم استفاده کړې ده

زما د ژوندون د تېرېدو ګرانی د قام دی او بل
ما د خوشحال له شعره هم استفاده کړې ده

په سترګو وينو خو په ځان يې اخته کړي يوموږ
له ترقۍ نه نور عالم استفاده کړې ده

دا خو ډېر بدکوي چي شعر او شاعر دواړه غندي
له شاعرۍ نه لوی او کم استفاده کړې ده

يو چا وئيل مجرمه توره مي زنګو لاندي کړه
ما وئيل دابنه شو قلم استفاده کړې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

هر څومره ملګري چي په يون کي وي

رسي تر منزله که تړون کي وي

ست راته د سر د **لګېدو** کوي

خواند به په مړوند که په ځنګون کي وي

کار به پس له نن **ښخه** پر دې کوؤ

دلته به **څو** نه ستړي کېدون کي وي

نه غوارم نور نه غوارم که داسي وي

رايې کړه ژوندون خو چي سکون کي وي

ځومه ورځ که نه وؤ زه مجرم يمه

ستا ذکربه زما په هرمضمون کي وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

دا چي ورور له وروره ځغلي ﭘﯿښنه څه ده

خپل چي خپل په کانړو ولي ﭘﯿښنه څه ده

تر سهاره چي وار نه کوي روان دي

ځي بارېږي له خپل کلي ﭘﯿښنه څه ده

زه پر دې تحقیق کومه تحقیق غواړي

هره لار ده ځلي ﭘﯿښنه څه ده

دا سړی خو دومره هم نه ؤ بې صبره

کړي بې ځایه هلي ځلي ﭘﯿښنه څه ده

ګناه ګار ته مجرم نه وائي مجرم خو

بې ګناه مي مجرم لولي ﭘﯿښنه څه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

رانه ورك دى لويه خدايه خپل دلبر چېري پيداكړم
چي پر ځوم لوري دى تللى مرور چېري پيداكړم

خپل واړه بچي په غېږ كي يوه كونډه دا فرياد كړي
چي نن شپه كړم په كي تېره داسي در چېري پيداكړم

خود مي خواره پښتنه په كوركي ستړې ده چي وائي
خلاصوم ځان له چوپړه مقدر چېري پيداكړم

د راتلو امكان خو نشته زما دي حال حوال خو راوړي
د بيلتون په لاړ سفردى همسفر چېري پيداكړم

له مودو بې كي بندي يم په بند هيڅ راجوړه نه شوه
د خپل فكر له زندانه تېښتم ور چېري پيداكړم

مينه مروره شوه

عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

د خلکو په خدمت که مي جانان بد راته ګوري
نو خود به دټول کلي جا هلان بد راته ګوري

له لاري څخه چپ نه شې زما د خيال کاروانه
ورو ورو به ځې منزل ته رقيبان بد راته ګوري

دټولي نړۍ سترګي دي په ما او تا کې ګوره
د هر ټبر وګړي انسانان بد راته ګوري

باور لرم په ما به خپله لار بدله نه کړي
که هر څومره ملګري دشيطان بد راته ګوري

عبدالقادره راز مي دی په دغه تخلص کي
زه هغه مجرم نه يم چي اسمان بد راته ګوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته هغه سړی يې ؟

بېخي له لري يې لاسونه وهل

چې ورنژدې شوم

نژدې ورغلم

مسکې شو راته و يې ويل

ته هغه سړی يې زه خطاخونه يم ؟

ښه حجره دي وه

مېلمانه دي وو

ټنګ ټکور وو

ته بالښت ته ناست وې زه خطاخونه يم؟

ښه ياران دي وو

ښه دوستان دي وو

ښه خپلوان دي وو

ټول پر تاراټول وو زه خطاخونه يم؟

بياچي مي وليدې ناروغه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پربسترپروت وي

بې روزګاره وي

✷✷✷✷

څوك دي نه وو زه خطاخونه يم؟

ستاياران څه شوو

ستادوستان څه شوو

ستاخپلوان څه شوو

موردي ژړل ويل يې زه خطاخونه يم ؟

بيادي وينم ښه ياران دي

ښه دوستان دي

ښه خپلوان دي

ډلي ډلي زه خطاخونه يم ؟

زماپه خيال

که اسمان دي دزمري په خوله کي ورکي

د زمري په خوله کي مه پريږ ده همت

خوشال وائي زه خطاخونه يم ؟

مينه مروره شوه عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

دځان ناروا

په ځو مره خیال مي ځړولی و
عکس د شهید ورور پر دېوال د کوټې
ما وئیل زه به پرې خپل زړه سړوم
هم وو ښائست هم وو مشال د کوټې
⎈
دا رنګه نور عکسونه هم وو هلته
چي هغه ټول زما نژدې خپلوان وو
هم وو په دې عکسو کي زما عکسونه
چي زما خوښ وؤ، هم و ما ته ګران وؤ

⎈

خو یوه ورځ مي ته کوټې ته راغلې
زما ساده کچه حجرې ته راغلې
په دې عکسونو کي دي ښه وکتل
چي کله زما غریب خانې ته راغلې

⎈

چي ېږکښي ستا د خوښي خلګ نه وؤ
له تاېې ستا لاس نیوی نه غوښتلو
په خپله خوښه يې کار خپل کولو
وو خو مجبوره شی يې نه غوښتلو

مینه مروره شوه عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

❁

بـیا دي نو غاړي کړې تازه وئيل دي
دا اوس کوټه کــه بت خانه ده وروره
چي پهٔ کي شا وخوا عکسونه وينم
ســتا ســو عجــبه عقــيده ده وروره

❁

تــه لا خــبر نه يې تـــر اوسه پـــوري
عکسونه څو مره ناروا دي وروره
دلته دې ځای ته فرشتې نه راځي
دا زمورږ خلګ ، ډېر ګمرا دي وروره

❁

ما وئيل هو مشره صحيح وايې ته
سبا به ټوله تصويران سېځمه
تصوير د ورور تصوير د ځان سيځمه
د دې کوټې واړه بتان سېځمه

❁

تا وئيل دغه خو بس فرض دی زما
د حق په لاره خپل دوستان خبر کړم
ده وظيـفـه زمـا د حـــق ويئلو
بايد چي هر يو مسلمان خبر کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞

خالي فرېمونه په د ېوال پاته شول
ما تصویران په اور کي وسپځلو
د ټوله ژوند ، هغه یاد ګار عکسونه
ماتېر دوران په اورکي وسپځلو

۞

خو یوه ، ورځ درته حیران شومه زه
سوچو کي غرق شوم پرېشان شومه زه
تا چي و ما ته نصیحت کړی و
هغه کي ورك شوم سرګردان شومه زه

۞

ستا په موټر کي سټ تصوير را ټال وو
ور سره څنګ کي بل وزیر را ټال وو
بل دي د ښار د ګوند امیر را ټال وو
په ژړ ښائسته نري ځنځیر را ټال وو

۞

ورته لیکلي ؤ چي زموږ مشران
دي زنده باد وي زنده باد همېشه
الله دي ګوند له بدو سترګو ساتي
بیا به موږ هم یو په اباد همېشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس فرشتې دلته راځي اوکنه

تا د سفر دعا ته پرېږدي اوکنه

له حادثې نه دي ساتي اوکنه

اوس دي لږ هم مدد کوي اوکنه

☸

ځکه مې تا باندې اوس شك شو پيدا

دا څه چې وائې هغه څله نه کړې

څنګه به ستا خبرې ومنمه

ته چې دا ښه کارونه خپله نه کړې

☸

تا به وئيل دي تصويران ناروا

دغه دي خاص لکه بتان ناروا

اوس دي په خپله خپل تصوير تال کړی

اوس ولې نه وينې د ځان ناروا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي له موږه خخه مینه مروره شوه
دادبدبختۍ بلا لاسوره زوروره شوه

اوس دکومي مځکي سپېلني ورته لوګی کړمه
خدایا کورنۍ مي د دېوانو له نظره شوه

ماچي د اوبوپه ځای په اوښکواوبوله تل
نه پوهېږم هغه ونه ولي بې ثمره شوه

تل يې مات بنګړي اومات منګی رانه تپوس کوي
هغه پېغله څه شوله چي ورکه له ګودره شوه

خاص لکه پر غوړلوښي چي تېري کړې سړې اوبه
داسې دمجرم هغه خبره بې اثره شوه

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره دګورشپه چې زه پرکورکوم
دا خوزه له مرګه دژوند پورکوم

نوروته چې رسي پرخپل کورکلي
زه نوګته ولي دلاه وركوم

رنګ مذهب اونسل ته يې نه ګورم
قدربه ده مرژوندي دم وركوم

غواړمه له خدايه شرمينده غماز
تل ورته سوالونه په سرتورکوم

ځان به په زارۍ ترې خلاصوم مجرم
زورمي په چانه رسيي چې زورکوم

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعري ټولګه

مینه
مروره
شوه

عبدالقادر مجرم

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library